

Universitätsbibliothek Paderborn

Rev. P. Francisci Josephi à Rodt Capuccini Anterioris Austriæ Provinciæ. Opus ...

Planctvs Ecclesiæ Et Animæ - Super Caput Primum Lamentationum
Jeremiæ Prophetæ. Allegorice, Et Moraliter Expositus, & Distributus In
Discursus LII. Concionatorios Quadragesimales ... ; Scilicet Liber Vitæ, Et
Excessvs Amoris ...

Rodt, Franz Joseph von

Campoduni, 1680

Pars prima, Aperiuntur sigilla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52659)

L I B E R

Vitæ, & Lamentationum,

Scriptus Intus, & Foris, Signatus Sigillis septem.
Thema.Vidi supra Thronum, librum scriptum intus
& foris, signatum sigillis septem. *Apoc. s. v. 1.*

Pars I.

Aperiuntur Sigilla.

Inter omnes humani ingenii inventiones, primas habere videtur, literarum, scripturarum, & librorum inventio, per quam per parvula signa, & characteres, certo modo, & ordine dispositos, verba imò & animi sensa aperiuntur, occulta animi passiones & affectus exprimuntur, & variæ doctrinæ, secreta & mysteria panduntur, historiæ ab antiquis temporibus geitæ, quasi præsentibus proponuntur, & homines in omni scientiarum genere instruuntur. Quis autem primus literarum, & librorum fuerit inventor, certò non constat, aliqui enim literarum auctorem Mercurium constituunt, alii meliori fundamento, Moysen Prophetam, quem Martyr Justinus scriptorum vocat antiquissimum.

Sed enim si rem profundius consideremus nec Moysen, nec Mercurium, aut quemvis alium scriptorum primum, & antiquissimum fuisse deprehendimus, sed ipsum Deum, Patrem scilicet æternum, qui per Psalterium Regium testatur: *Lingua mea calamus scribæ, velociter scribenti: hac penna ab æterno scripsit, & scribit, nec tamen nisi unicum expressit Verbum, in quo tamen dixit, & scripsit omnia, scilicet Verbum suum æternum, de quo Evangelista: In Principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum. Et quoniam Verbi hujus æterni generatio, est actio ad intra, Verbum hoc æternum à fœcunda Patris memoria productum ab homine mortali videri aut legi non potuit. Quando autem venit plenitudo*

tem-

*Mira li-
terarum
inventio*

*Primus
inventor
Moyses.*

*Ma, ulus
Dier. Ca-
nic col-
loq. 23.
f. 767.*

*Imò Patre
miserabile*

*Psal. 44.
v. 2.*

*Ioan. 1.
v. 1.*

Ioan. c. 8. v. 6. scribat hoc Verbum in terra, cum nempe Spiritus sancti (qui digitus Dei vocatur) operâ, Dei Filius in terra virginali conceptus, & Verbum Caro factum est, ita tamen mirabiliter contextu,

Christus mirus Liber.

ut oculis humanis non apparet forma Verbi, sed tantum forma hominis. Mirabilis planè Liber, qui unicum quidem Verbum, sed in illo omnes continebat scientiarum thesauros; Liber tam mirabilis, ut nec angelici spiritus ejus (per unionem hypostaticam) compositionem capere potuerint. Mirus Liber, in quo, quia absconditum Verbum divinum, vili humanitatis cortice tegebatur, à Judæis contemnebatur. Hic itaque liber, erat Christus JESUS, verus Deus, & homo,

Hug. Cardin. in Ep. ad Hebr. c. 10. v. 7.

S. Bonav. Camp. Theol. V. rit. l. 4. c. 20.

11.

Qui est Liber Vita, & Veritatis, uti Hugo Cardinalis testatur Hunc ergo Librum supra Thronum vidit S. Joannes, scriptum intus, & foris, signatum sigillis septem. Quoniam Christus est quasi liber positus in pulpito Crucis, teste Doctore Seraphico, ideò hunc librum intus & foris scriptum auditoribus proponere, ejus sigilla septem aperire, & imprimis sub prælopositum, & ligatum exponere, Deo favente, constitui.

Ut fructum & eruditionem quis è libro haurire possit, clausuras, & signacula referare ne-
P. Franc. Iosephi Op. IV.

cesse est, præterquã, quòd ille, qui legere intendit, characteres, & literas noverit, oportet. Testatur Isaias: Et erit vobis visio omnium, sicut verba libri signati, v. 11.

quem cum dederint scienti literas; Legestum; & respondebit; non possum signatus est enim. Et dabitur liber nescienti literas, diceturque ei: lege, & respondebit: Nescio literas. Li-

ber in publico Crucis pulpito expositus, est Christus, Liber Vita, & Veritatis, divinis doctrinis & eruditionibus plenus; Si modò populum gentilem ad hunc legendum librum hortemur, lege istum, respondebit: Nescio literas, non enim instructus sum in sacris literis; Quodsi populo Judaico hunc librum perlegendum proponamus, excusabit se & ipse: Non possum, signatus est enim, & quidem Sigillis septem, magis que inde scandalizatus remanebit Judæus, quàm instructus, ne ergo Prædicemus Christum Crucifixum, Judæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam, his literas, illis autem aperire sigilla libri necessesse est.

Varias, brevitatis gratiã, Expositorum opiniones prætereo circa septē Libri sigilla, meque ad Seraphicum meum Doctorem converto, qui in suo incendio amoris sic ad propositum nostrum scribit: Ex hoc quoddam agnus passus est, septem sig-

Aperienda sigilla.

ut legi possit.

1. Corin. I. v. 23.

S. Bonav. Incend. amoris. c. 3.

M m m n a c u

Septem
Sigilla e-
numeran-
tur.

macula libri aperta sunt; Quibus scilicet apertis in libro hoc vita & veritatis (Christo Crucifixo) miram rerum omnium scientiam haurire licebit, nam eodem Seraphico Doctore teste: Liber iste, est universalis rerum notitia, in quo septem erant clausa homini, quæ quidem sunt per Passionis Christi efficaciam reserata, scilicet Deus admirabilis, spiritus intelligibilis, mundus sensibilis, Paradysus desiderabilis, Infernus horribilis, virtus laudabilis, reatus culpabilis.

Obscurè, & in ænigmate adhuc tibi loqui videtur Seraphicus, sed ecce singula aperire, & per ordinem clarè tibi exponere paratus est.

III.

Primum
Sigillum,
Deus mi-
rabilis.

Primum itaque Sigillum & Secretum ante Christi passionem humano generi clausum, est Deus mirabilis: Nec enim mundus agnoscebat, quàm Deus esset mirabilis in sua sapientia, quàm mirabilis in iustitia, quàm mirabilis in misericordia. Primum enim (ait Seraphicus) Deus admirabilis manifestatus est nobis per Crucem, esse summæ & inscrutabilis sapientiæ; summæ, & irreprehensibilis iustitiæ summæ, & inenarrabilis misericordiæ.

In Sapi-
entia.
S. Bonav.
ibid.

Et quidè ad sapientiam mirabilem, quod attinet, summam suam sapientiam decepit diabolus. Confidebat in astutia sua antiquus serpens, facile se capiendum aut inescandum fastuose pra-

mens. An extrahere poteris Leviathan hamo? quærit Propheta Job. 40. v. 20. patiens. Ac si diceret, pisces quidem hamo escam contesto, capiuntur, & extrahuntur, serpens autem antiquus, & Leviathan omne genus humanum devorans occultiori indiget astutiâ Sed hamo captus est, (subnectit glossa ordinari.) quia in redemptore nostro, dum per satellites suos escam corporis momordit, divinitatis illum aculeus perforavit. In quo hamo (docet Hugo Cardinalis) Crux, est quasi virga, quasi linea, Divinitas ferrum, Caro Christi, vermis. Dum despectu ergo vermiculum, Christi scilicet Carnem deglutire mors, & diabolus præsumebant, inescati ipsi, & capti sunt, miro divinae Sapientiæ stratagemate, quo jam & morti & infernali Leviathan Dei Filius per Oseam comminabatur: Ero mors tua, mors; Morsus tuus ero, inferne. Nempe (ut pulchrè Rupertus Abbas exponit) mordebis me, inferne, & ut hamum devorabis, sed postea hamo divinitatis meæ dirumpam ventrem tuum, & exibo. Serpentis tantum astutia, & dolosa sapientia mundo nota, Dei autem mirabilis Sapientia erat abscondita, in Christi autem passione, Dei Sapientia summa revelata est, à qua demonum sapientia devorata est. Secundo per Christi passionem

Glossa
Ord. hic.
Damon
Levia: hæ

Hugo in
Ioan. c. 12
v. 31.

Hamus di-
vinitatis,
vermis hu-
manitas.

Oseæ c.
13. v. 14.

Rupertus
Abbas hic

Mirabilis
in iusti-
tia.

nem, & Crucem manifestatus
est Deus admirabilis in iustitia,
quod nempe sit *summa & irrepra-*
hensibilis iustitia ait Bonaventura:
Suum cuique tribuens, & exa-
ctam exigens satisfactionem.
Magna humanum genus con-
traxerat debita erga Deum
creatorem suum: quæ debita
ratione boni offensi infiniti, in-
finitam habebant gravitatem,
uti inferius ex apertione si-
gilli septimi clariùs patebit: qua-
re debitis his infinitè magnis,
infiniti pretii solutione obviari
necesse erat, & debebat quidem
(liquidem exactè iustitiæ sub-
tilitates & Juris divini apices
observandi essent) non ab ex-
traneo, sed à propinquo & ne-
cessario debitoris (humani ge-
neris) fieri satisfactio.

S. Bonav.
in Collat.
Collat. 1.
Homo pre-
tium non
habebat.

In debitis enim, ex injuria
illata, contractis, non à quovis,
sed ab eo, qui injuriam intulit,
vel ejus saltem propinquo, sa-
tisfactionem præterendit Credi-
tor; Vide anima, quàm rigida
erat & accurata in sua præten-
sione divina iustitia, cui tamen
satisfaciendi medium non inve-
niebatur. Nam Homo propin-
quus erat, sed pretium non habebat,
solvendo scilicet debito, à Pa-
tre Protoplasto, contracto, &
à posteris semper multiplicato,
uti notat S. Bonaventura:
Deus pretium habebat, sed propin-
quum non erat; Non debebat nisi ho-

mo; non poterat, nisi Deus.
Quid ergo remedii divina adin-
venit Sapientia, ut punctualif-
simæ iustitiæ satisfaceret; Factus Sed Deus
est ergo (inquit Seraphicus) Isa. c. 12.
Deus homo propinquus, & factus est
nostrer IESVS, v. r. pretiosior auro,
& homo mundo obrizo, ut dicit Isa-
ias: Sacculum pecuniæ tulit secum, cum ut
quia Deus homo in carne apparuit, & funderet
Verbum in carne, quasi pecuniam
in sacco abscondit, & hominem reum
red. m. t. Ut autem redimere,
& pretium effundere Dei Filius
posset: Conscidisti saccum meum. *psal. 29.*
Magnus planè iustitiæ, & inau- *v. 12.*
ditus rigor, quæ proprio filio suo *Rom 8.*
non peperit qui debitum solven- *v. 32.*
dum in se suscepit, & pro no-
bis fideiussit; Quare scidit sæ-
vissimè innumeris vulneribus
carnis saccum, ut copiosissimè
efflueret sanguis pretiosissimus,
(ob unionem cum Verbo) infini-
ti valoris, sicque infinito debi-
to satisfactum pretio. Verè
summa, irreprehensibilis ta-
men divina iustitia, & admira-
bilis, per Christi passionem
mundo revelata.

Sed non minus, in hujus
sigilli apertura, mundo illu-
xit, summa, & admirabilis
Dei misericordia, dum Pa-
ter æternus summam suam miseri-
cordiam pro nobis tradidit filium su-
um, ut verbis Seraphici DO-
ctoris utar. Sic planè Deus di-
lexit mundum, ut Filium suum
M m m 2 uni-

Deus mi-
rabilis in
misericor-
dia.
S. Bonav.
Incend a-
moris cit.

unigenitum daret, & quidem pro servo daret, ut major in servum, quam Filium misericordiam ferri videretur, nam, ut canit sancta Mater Ecclesia, ut servum redimeres Filium tradidisti. Hæc ergo primi sigilli est referatio, Deus mirabilis in Sapientia, Justitia & Misericordia.

IV.

Secundo Spiritus intelligibilis nobis manifestatus est per Crucem, ait Seraphicus cit. Et est hæc secundi sigilli revelatio. Triplicem autem differentiam in spiritibus intelligibilibus notat S. Bonaventura, nempe Angelorum, Animæ hominis rationalis, & demonum. Aparuit itaque spiritus intelligibilis, quanta sit benignitatis, quantum ad Angelos, ... Nam Angeli permiserunt crucifigi Dominum suum. Licet enim Angeli pacis amare flerent & condolerent suo Regi gloria, tam dura patienti, tamen eum è manibus tortorum eripere non sustinuerunt, plus ex innata erga genus humanum benignitate, nobis perituris compatiens, quam Dei Filio patienti, qui oblatum est, quoniam ipse voluit.

2. Sigillū
Spiritus
intelligi-
bilis.

Quoad
Angelos.

Quanta
benigni-
tatis.

Quoad
animam
rationē.

Hinc etiam mundo innotuit, quanta sit dignitatis Spiritus intelligibilis, quantum ad homines, cum propter nos homines, & propter nostram salutem Dei Filius de cælo non tantum descendit, humanam assumens

naturam, sed etiam manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum voluerit, ne pretiosa hæc margarita, SS. Trinitatis imagine insignita perderetur, dignam eam aestimans pro qua Patri suo per 33. annos in duris laboribus serviens, eam proprio etiam sanguine redimeret.

Clarè quoque manifestatus est per crucem, & passionem Filii Dei, spiritus intelligibilis, quanta sit crudelitatis, quantum & demones: nam non contenti, quod ad mala omnia, & ruinam extremam humanum genus adduxerint, innocentiam originalis dono, immortalitate, & ipsa cœlesti patria privatum, in ipsum Dei Filium crudelitatem suam exercere non erubuerunt, siquidem (ut notat Seraphicus cit.) Dei Filius crucifixus est... ad crudelem suggestionem demonum.

Tertio mundus sensibilis, nobis manifestatus est, per crucem, quoniam est locus tenebrarum plenus, in quo regnat cæcitas, quoniam lucem veram & summam, non cognovit; regnat sterilitas, quoniam IESUM Christum tanquam instructuosum despexit; & regnat impietas, quoniam Deum, & Dominum suum, & amicum, & innocentem damnavit, & interfecit.

Eousque mundus politicis colo-

Quanta
dignitatis

Quoad
demones

Quanta
crudelitas

V.

3. Mundi
perver-
tas

S. Bonav.
cit.

Semper
huc, que
prætextu
moverat

coloribus, & prætextib' malitiã suam poterat honestare, nec deerant persequendis justis honesti tituli; In passione autem & morte Christi detracta pelle vulpina, & larva mundo maligno fuit manifestatus, in hoc sigillo mundus, in maligno positus, dum per librum vitæ, veritatis, innocentie & justitie (Christum) plenè convictus, ulteriorem se excusandi non invenit facultatem, eum occidens, in quo non solum non inventus, sed nec inveniri reatus potuit.

si necesse fuit, hæc Christum pati propter peccati (non quidem proprii sed alieni) deletionem, multò fortius oportet hæc pati damnatos propter istam meritorum suorum retributionem. Manifestè etiam hinc colligi potest, tremenda, & horrenda, futura damnatorum pœna, & ignominia, cum Christus, illi avertendæ, tam magnos & excessivos tulerit cruciatus, ut omnes transcentes ad sistendum compellet: attendite & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Infernus
horribiliss.

4. Sigillũ
Parady-
sus a dese-
rabilis.
Hebr. 12.
v. 2.

Secretum in quarto sigillo revelatum per Christi passionem, est *Paradysus desiderabilis*, quem inde dignum æstimare, discimus, quod ipse Rex gloriæ pro restituenda nobis æternæ beatitudinis possessione, formã servi accipiens tam dira pati non recusavit, nec triginta trium annorum labores asperrimos, æstimavit condignos ad futuram gloriam, hinc & ipse lubens proposito sibi gaudio sustinuit Crucem, tantam sperandæ beatitudinis nobis magnitudinem contestans, ut non sint condignæ passiones ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.

Sexto manifestata est nobis per 6. Sigillũ.
Crucem, virtus laudabilis, quam scilicet sit pretiosa, speciosa, & fructuosa. Verè pretiosa, quia virtus potius voluit Christus vitam corporalem perdere, quam virtuti contumelijs relucebat. Et verè fructuosa, quia unus actus perfectæ virtutis infernum spoliavit, celum aperuit, & perditam restauravit. Hæc Seraphicus verè Seraphicè, cui addidisse aliquid, decerpisse est.

Rom. 8.
v. 18.

5. Sigillũ.

S. Bonav.
cit.

Quinto Infernus horribilis manifestatus est nobis per crucem, locus utriusque plenus omni egestate, & penuriã, vilitate & ignominia & omni calamitate & miseriã, unde

Denique manifestatus est nobis per crucem reatus culpabilis, quantum sit detestabilis, cum ad sui remissionem indigeat tam magno pretio, grandi piaculo, & tam difficili medicamento. Magna utique & periculosa plaga est, quæ tam crudeli, & inimici indigebat sectione, ut Dei Filius totum corpus suum, vel saccum discindi,

VI.

7. Sigillũ.

Reatus
culpabilis

M m m 3

endi,

cindi, & effundi pretiosissimum suum sanguinem pro pretio pateretur. Magnus utique, & infinitus reatus, qui tale infinitum requirebat pretium.

Pone in unam bilancis partem omnia sanctorum Angelorum, Martyrum, & Confessorum merita, & bonorum operum thesauros: in alteram, unicum Dominici Sanguinis profusam guttulam, & ecce hæc infinito, & incomparabili modo, omnibus Sanctorum meritis præponderabit. Sed & unicum pone peccatum mortale, cui in bilance omnia Sanctorum, & Angelorum merita opponas, tamen cuncta hæc purarum creaturarum quamvis eximia merita, nec ulli præponderare mortali peccato poterunt, sed pretium & pondus infiniti meriti & valoris requirit. Nam peccatum habet quandam infinitatem ex infinitate divine majestatis, tanto enim offensa est gravior quanto est major ille, in quem delinquitur. Unde pretium infiniti valoris, reatus peccati pro sui satisfactione requirebat, Sanguinem Filii Dei qui infinitæ est dignitatis. Sicut enim peccatum omnibus præponderat Sanctorum meritis, sic solo præponderatur Filii Dei sanguine infinitè pretiosi.

Eadem ratione gravitas pec-

cati apparet ex tam grandi piaculo, licet enim in testamento veteri tot millia Sacrificia pro peccatis oblata, & vitulorum, boum, & ovium infinitus numerus fuerit mactatus, cum omni tamen hæc sanguinis effusione non potuit fieri peccatorum remissio, nisi ipsius Agni Dei Sanguis pretiosissimus accederet.

Nec minus gravitas infirmitatis nostræ apparet, quæ à Dei Filio (qui infirmitates nostras portavit) suscepta, tam crudeles sectiones, sudorem sanguineum, & emplastra mordacissima exigeret.

En Librum Vitæ, & Lamentationum mirabilem, ex cujus septem apertis sigillis tam alta, & compendiosa doctrina, & universalis rerum omnium notitia hauritur, mundo prius abscondita, & velata. Ut ergo Librum Vitæ, Christum Crucifixum, cum fructu legere & intelligere valeas, hæc signacula prius aperienda expende, alias apparebit tibi, sicut verba libri signati, qui cum datus fuerit scienti literas ad legendum, respondebit: non possum, signatus est enim. Reclude ergo prius secreta hæc & mira Libri Vitæ sigilla, & pone ea sicut signaculum super cor tuum, cognitio enim bene, & penetratio hisce signaculis, ac cordi nostro

Requiri
in unum
pretium.

§ Thom
3 q. 1. a.
2.

Infinitam
expiationem

Cant. 8.

v. 6.

stro impressis, ad inspiciendos
protinus, & cognoscendos mi-
rabiles libri vitæ characteres
& hauriendos divinæ sapien-
tiæ, & scientiæ thesauros in-
troducet nos divina bonitas,
ut exactâ Dei justitiâ exterriti,
divinæque misericordiâ con-
fortati, agnoscamus animæ no-
stræ rationalis dignitatem,
mundi fallaciam & vanitatem,
Paradyfi desiderabilem glori-

am, inferni tremendam pœ-
nam, virtutis decorem, ac cul-
pæ gravitatem, & ita vitæ no-
stræ instituamus rationem, ut
sacratissimæ passionis salu-
brem in nobis experiri effe-
ctum, & ad ejus (qui aperit
librum, & soluit septem sig-
nacula ejus) societatem & glo-
riam pervenire feliciter va-
leamus, Amen.

* *
* *

LIBER